

til Nybygninger, men det har den ærede Ordfører misforstaaet. Det er ikke til Bygninger, nej, det er til Nybygninger af Lokomotiver, det var det, som blev sagt til os i Formiddags paa Statsbaneværkstederne, at de ved Siden af deres Reparationsarbejde ønskede at have et Beløb af 400,000—500,000 Kr. til Nybygning af Lokomotiver. Det blev oplyst for os, at det, som de egentlig trænge til for at kunne tage fat paa Bygning af Lokomotiver, er Depotspor, og de kunne anlægges udenfor selve Værkstederne; saa havde de Pladsen, saaledes at de med ringe Bekostninger vare i Stand til at paabegynde Bygningen af nye Lokomotiver ude paa Statsbanernes Værksteder.

Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) kom saa ind paa en hel Del Betragtninger om det Samarbejde, der er mellem Socialdemokratiet og Højre. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører skal komme langt ind paa saadanne Betragtninger, for er der nogen, som staar i Samarbejde med Højre, er det sikkert den ærede Ordfører og hans Parti. Jeg kan i mit Forhold overfor Højre sige, hvad den ærede Ordfører ikke kan sige i sit Forhold overfor Højre, at jeg er bleven valgt uden Højres Støtte og Hjælp — ikke en eneste af de 6,000 Stemmer, jeg fik paa sidste Valgdag, tilhørte Højre; men hvor havde det ærede Medlem været henne, hvor havde han siddet? Han havde ikke været i denne Sal, hvis ikke Højre havde forbarmet sig over ham og støttet ham paa Valgdagen.

Martin Olsen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg ønsker at gøre til Ændringsforslaget under Nr. 111 vedrørende en Bevilling til en Lærebog for elektriske Installatører. Der siges i det Bilag, som følger med under Nr. 71, at dette Beløb kun vil blive brugt i det Omfang, hvori det ved nærmere Undersøgelse maatte vise sig nødvendigt; og jeg vil da gøre opmærksom paa, at der af Københavns Kommune er udgivet en saadan Lærebog til Vejledning for Installatører. Denne Bog er bleven brugt ved de Prøver, som Københavns Kommune har afholdt, saa at den vistnok i det væsentlige maa kunne danne Grundlaget for den Lærebog, man skal have paa Polyteknisk Lærestalt. Jeg tænker mig derfor, at det store Beløb, der her er Tale om, ikke paa langt nær vil vise sig fornødent. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde gøre til Ministeren, for at han kan have sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

Zahle: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) kæmper med Midler, som ere en bedre Sag værdige, for at hindre, at der bliver bygget Lokomotiver her i Landet, og naar han paa ny henvender sig til mig med det Spørgsmaal, han tidligere har rettet til mig, og som han har lært af Højremanden Professor Birck, skal jeg med Fornøjelse give ham Svar en Gang til, thi der er intet, som er lettere end at besvare det Spørgsmaal. Jeg skal gøre det ganske kort, da det forekommer mig, at denne Forhandling indeholder alt for mange Gentagelser til ikke at blive temmelig triviø; det er jo ikke første Aar, vi forhandle denne Sag. Jeg skal nu ganske kort svare det ærede Medlem. Det er min Opfattelse, at den danske Stat ikke behøver og altsaa heller ikke bør give mere for at bygge Lokomotiver her i Landet enten paa Statens Værksteder eller hos private industridrivende, end den reelle Pris paa Lokomotiver, leverede fra Udlandet, er. (P. Th. Nielsen: Hvordan skal det afgøres?). Det vil jeg overlade til den Minister, som det ærede Medlem har Tillid til, og de sagkyndige, der staa som hans Raadgivere; de maa da kunne bedømme det. Og hvis Storindustrien i Udlandet siger: Vi kunne saamænd sagtens forære den danske Stat et Par Lokomotiver for $\frac{3}{4}$ af deres virkelige Værdi for derved at hindre den danske Industri i at bygge Lokomotiver, siger jeg, at et saadant Tilbud skal der ikke tages Hensyn til. (P. Th. Nielsen: Hvorledes skal det afgøres?). Det skal afgøres af Ministeren, som det ærede Medlem har Tillid til, og de sagkyndige, der ere hans Raadgivere. Thi Sagen er den, at hvis man lader sig lokke af et saadant fiktivt Underbud et enkelt Aar, vil man senere fuldtud komme til at betale Storindustrien i Udlandet Differencen tilbage. Mit Standpunkt er altsaa dette, at man skal sammenligne den Pris, der kræves herhjemme, med den reelle Pris, som Lokomotiverne kunne faas for i Udlandet, og da behøver man ikke at give mere herhjemme.

Der er for øvrigt ogsaa Hensyn at tage til andet. Som vi i Dag hørte ude paa Statsbanernes Værksteder, er der en betydelig Arbejdsstyrke beskæftiget med at reparere Lokomotiver, og da der er Aars-tider, hvor man maa anspænde alt Materiel, f. Eks. ved Pinsetid, for at besørge Trafikken og hvor man saa vidt muligt tager alle Lokomotiver i Brug, blive de Arbejdere, der ere beskæftigede med Reparationsarbejde, arbejdsløse. Det er da kun et rimeligt Hensyn fra Statens Side som